

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕСПЛАТАН
ПРИМЕРАК

БЕОГРАД • АПРИЛ 2008.

ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА НОВИ БЕОГРАД

година XIX • број 3066

НАПРЕД СРБИЈО! НАПРЕД НОВИ БЕОГРАДЕ!

Кандидат Српске радикалне странке за градоначелника Александар Вучић свечано је отворио одбојкашки турнир у „блоку 61” 5. 4. 2008. године. На турниру је учествовало 12 екипа из целог Београда подељене у две групе. Турнир је трајао до 26.04.2008. године када је предвиђено финале и свечано уручење трофеја од стране Александра Вучића. Будући градоначелник је поклонио предивне пехаре као и лопте за одбојку и кошарку. Терен за одбојку је ревитализован ангажовањем чланова Српске радикалне странке. Овај терен постоји од 1977. године и на њему је своје утакмице до 1990. године играо О.К. „Козара”. Активисти Српске радикалне странке сваке године организују традиционални турнир у одбојци. Сви учесници као и присутни грађани су са

одушевљењем поздравили овакав хуман и спортски гест Александра Вучића, који је присутнима показао своје завидно умеће како у одбојци тако и у кошарци.

Учесће на турниру су узеле екипе које професионално играју у београдској „Бизнис лиги” Институт за путеве, Галеника-Фитофармација као и младе и амбициозне екипе: „Пonos града” (блок 61), Раде Кончар из Земунa, „Шашава дружина”, „Нови Београд”, „Српски четници”, „Карађорђе Петровић”, „Милош Обилић” као и екипе које су рекреативно узеле учешће на овом турниру.

Финална утакмица је одржана 26. 4. 2008. године са почетком у 14 часова. Најбољим играчима су подељени пехари, а осталим играчима медаље.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Александар Вучић је 12. 4. 2008. године отворио турнир у фудбалу у организацији Месног одбора Српске радикалне странке „Бежанија”. Турнир се играо у блоку 61 због тога

што директор ОШ „Јован Стерија Поповић” није дозволио да се турнир одржи на теренима поменуте школе. Александар Вучић поклонио је вредне пехаре за прво, друго и треће место, као и за ферплеј и за

најбољег играча. Будући градомачелник је најавио да ће бити покровитељ турнира у малом фудбалу у „блоку 38”, али и на свим другим местима где буде интересовања за спорт.

Из уста младих људи, како ученика тако и гледалаца, стално се могло чути „Брате, Аца је цар”, „Аца је врх”, „То је градоначелник, а не као они жути...”, „Свака част, градоначелниче – браво, Ацо!”.

„ЖУТА” ГРАДЊА

Пуних уста о Европи, убише се убеђујући нас како морамо да прихватимо европске стандарде, како је то једино решење, да не може и не сме другачије.... бла, бла, бла!

А како то изгледа у пракси?

У блоку 63, у улици Јурија Гагарина, изграђено је и још се гради нови мини блок зграда који осликава сву празнину европско-жуте приче, и сву пуноћу њихових новчаника. На малом простору изграђено је толико стамбених јединица, да грађани буквално вире једни другима у станове. Али не зато што су војери, већ зато што су им прозори толико близу да подсећају на Фелинијеве филмове. Око тих зграда нигде нема зелених површина, дечијих игралишта, а о спортским теренима да и

не говоримо. А све то зато што се на једном терену, било фудбалском, било кошаркашком, може изградити цела зграда, а ако се све то мало збије, можда и две. Изградили су и неколико гаража, вероватно само за одабране, а остали нека се сналазе. Само да не прођу као грађани из улице Џона Кенедија, Булевар Михаила Пупина, Булевар Ратка Младића, који сада плаћају пар-

кинг места испред својих зграда. А све што су тражили било је да им Општина помогне у проналажењу начина да се створи већи број паркинг места. „Жути” су то лако решили – почели су да на поменутим локацијама наплаћују паркинг. Сада „захвалним” грађанима не пада на памет да било шта траже од Општине, јер знају да ће опет морати да плате.

Када грађани крену Похорском улицом на гласање, ићи ће свеже асвалтираним тротоаром. Ваљда да их то подсети како и за кога да гласају. Па зар ћемо у Европу само једном страном улице?! Зашто није асвалтирана и друга страна улице, и други тротоар? Или је то само за грађане првог реда?

Рецепт за „жуту градњу” је јасан – Причај о Европи, не поштуј стандарде и пуни џепове

како себи тако и страначким колегама. Просто. А грађани? Ако се буду бунили, њима ће ДС и Г17+ већ нешто наплатити. Наћи ће се већ нешто из „жутог арсенала”!

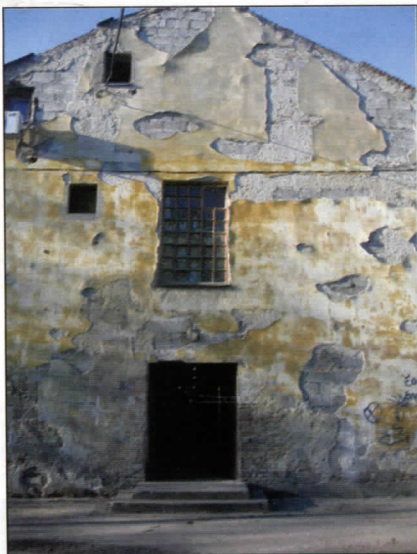
Стоп корупцији, стоп грађевинској мафији!
Напред, Србијо!

СТАРО САЈМИШТЕ 1937-2008.

Од изградње 1937. године па до данас, комплекс старог београдског сајмишта имао је различите функције: Првобитно је осмишљен као репрезентативни сајамски простор који је требало да покаже амбиције младе европске краљевине и пружи подстрек њеном економско развоју. У Другом светском рату немачке окупационе снаге претварају овај комплекс у нацистички злогласни логор, од 1941. До 1945. године, у почетку само за Јевреје који су сви убијени. Логор убрзо бива преименован у „Прихватни логор Земун”. За време савезничког бомбардовања, у пролеће 1944. године, све зграде „старог београдског сајмишта” су порушене, изузев централне куле и Спасићевог павиљона који је служио као логорска болница. Више од 10 000 Јевреја и 13 000 Срба и припадника других националности убијено је у овом логору.

Данас када одете у насеље Старо сајмиште стиче се утисак као да се време зауставило у периоду Другог светског рата. Људи живе у горим условима него у периоду Другог светског рата. „Чак су и Немци боље поступали према старинама овог насеља него „жута”

власт и Ожеговић”, каже Чедо Жижих пред камерама телевизијских екипа приликом посете будућег градоначелника Александра

Вучића. Чедо Жижих је са 8 година са својом мајком био у логору у истој згради у којој и сада живи. То је зграда пред рушењем, постоје проблеми са струјом и водом, немају канализацију, ходници као у катакомбама, прилаз згради је сав у блату и без асвалта... Нико не помаже из ове „жуте власти”, сви они беже од проблема ових људи. Чедо Жижих каже: „Ацо, ти си први политичар који је дошао да нас обиђе и видиш и сам да ми и 2008. године живимо у логору из 1941. године”. А локација Старог сајмишта је најатрактивнија у Београду, али и Србији. Ако Скупштина општине Нови Београд нема решење за нагомилане проблеме у овом насељу, а то су струја, вода, канализација, непостојање основне школе, затворено обданиште, неасвалтиране улице, недостатак спортских терена, старе и дотрајале зграде и куће, нерешено питање легализације, лепо кажу сами грађани овог насеља: „Или нас рушите, или нам дајте да градимо”. Будући градоначелник Александар Вучић обишао је насеље Старо сајмиште, разговарао је са грађанима, упознао се са евидентним и драстичним проблемима и рекао да ће се залагати да свако насеље у Но-

вом Београду добије све потребно за квалитетан живот, да ће улагати у инфраструктуру посебно запостављених насеља, а Старо сајмиште је најугроженије.

Кула „Старо сајмиште”, иначе заштићени споменик из 1937. године (бетонско здање високо 30 метара), опасност је по све грађане насеља, а посебно по децу. Из бетонских стубова вири арматура, зуб времена узима свој данак. Нико од актуелне власти ништа не предузима, упркос сталном инсистирању и указивању на проблеме у овом насељу од стране одборника Српске радикалне странке у Скупштини Општине Нови Београд. Да ли је потребно да се кула сруши и да неко изгуби живот па да неко из Скупштине Општине Нови Београд нешто предузме.

Уз одушевљење грађана посетом Александра Вучића и његовом бригом за њих и њихове проблеме, будући градоначелник је обећао да ће их увек обилазити и да ће помоћи у решавању њихових нагомиланих проблема. А познавајући Александра Вучића, обећање ће бити испуњено!

ПЕНЗИОНЕРИ УЗ СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ

Пензионерска странка Србије определила се да учествује на општим, парламентарним и локалним изборима са Српском радикалном странком, и да пружи пуну подршку свим изборним листама Српске радикалне странке.

Поставља се питање - зашто подршка Српској радикалној странци?

Одговор је једноставан и сам се намеће. Пензионерској странци Србије програмски је најближа Српска радикална странка, пре свега због истинске и одлучне борбе за социјалну правду, за правну државу, заштиту уставних и законских права пензионера, за економски развој, за бољу, праведнију, срећнију и целовиту Србију, као и за остваривање свих других друштвених вредности, које доприносе побољшању и унапређењу живота свих грађана Србије.

Борба Српске радикалне странке за те вредности најочитије се манифестује у Народној скупштини Србије, где су се једино посланици Српске радикалне странке, од 2001. године, жестоко борили, између осталог и против усвајања свих предлога тзв. „реформских закона“ досовског режима из области пензијског система, у којима нема ни трага од реформи, већ само умањивање пензија и уништавање постојећег пензијског система. Досовски режим, кршећи Устав, сопствене законе и одлуке Уставног суда, све убрзаније преводи пензије из економско-својинске у социјалну категорију и тиме доводи огромну већину пензионера до све веће беде и дубоког сиромаштва.

Уништавање пензијског система и пљачку пензионера најбоље илуструју упоредни статистички подаци о кретању плата запослених и пензија. Ти подаци показују да је просечна пензија у децембру 2001. године износила око 90% од просечне плате запослених. Применом нових тзв. „реформских закона“, у области пензијског система, од 2002. године убрзано се и плански врши умањивање реалне вредности пензија, тако да је просечна пензија већ у децембру 2004. године смањена на 58% од просечне плате запослених, док је у децембру 2007. године просечна пензија пала на само 45% од просечне плате запослених.

На основу изнетог, поставља се питање - шта данас значи бити пензионер у Србији?

Бити пензионер данас у Србији значи да вас се сви сете само када им је потребан ваш глас и ваша подршка. Значи још и да сопствени новац, који сте ви лично заслужили, зарадили и поверили држави током радног века, у фонд ПИО, сада не можете да добијете у висини која вам стварно припада, већ се путем тзв. „реформских“ законских и подзаконских аката бескрупулозно одузима и пљачка, а огромна већина пензионерске популације доводи у беду и сиромаштво. Према томе, бити пензионер данас у Србији значи бити обесправљен и понижен.

Да ли права пензионера могу да заступају досовске странке, које су протеклих година смишљено и плански упропастиле пензијски систем и довеле пензионере у садашњи катастрофални положај, као и људи попут Млађана Динкића, Божидара Ђелића, Јована Кркобабића и сличних, који су Уставом и законом загарантована и остварена права пензионера напуштали и прелазили на страну оних од којих су очекивали и добијали већу корист!?

Јасно је да тим странкама и таквим људима пензионери не могу дати своје поверење и свој глас, ако желе бољи, мирнији и достојанственији живот.

Сада у Србији постоји само једна странка, а то је Српска радикална странка, која је спремна да се истински заузме и одлучно бори за права и интересе пензионера, као и свих грађана Србије. Помозимо својим гласовима Српској радикалној странци да се избори за нас, јер једино она то искрено жели и стварно може.

Зато у име Пензионерске странке Србије, позивамо све чланове странке, као и 600 000 пензионера, да 11. маја обавезно изађу на изборе и да свој глас дају свим изборним листама Српске радикалне странке. Глас за Српску радикалну странку је глас за све нас, то је глас против обесправљености и понижења, то је глас за бескомпромисну али праведну борбу, за бољи и достојанственији живот пензионера и свих осталих грађана Србије.

Коста Радуновић, председник Пензионерске странке Србије

Марко Буква, генерални Секретар

Мр Слободан Симић, председник градског одбора

www.srs.org.yu ~ www.vojislavseselj.org.yu

Оснивач и издавач проф. др Војислав Шешел; Адреса редакције-Београд, Магистарски трг;
Уредник издања за Нови Београд **Владо Секулић**; Издање за Нови Београд
припремили – Александра Павићевић, Наташа Перовић, Мирко Рајковић, Марко Антић

Тираж:
10.000